

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย



หนังสือ

- กนก อินทร์พรรษ์. (2528). เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายวิธีสบัญญัติ 3 หน่วยที่ 1-7. กรุงเทพฯ: สหมิตร.
- เข้มชัย ชุตินวงศ์. (2543). คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยาน (พิมพ์ครั้งที่ 7 แก้ไขเพิ่มเติม). กรุงเทพฯ: นิติบรรณการ.
- คณิต ฌ นกร. (2549). กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (พิมพ์ครั้งที่ 7 แก้ไขเพิ่มเติม). กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- คณิง ภาไชย. (2548). กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเล่ม 2. กรุงเทพฯ: เดือนตุลา.
- ธานีศ เกศวพิทักษ์. หัวใจของพระธรรมนูญศาลยุติธรรม และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โพลสยาม.
- ประทีน พัฒนธรรม. (2525). การดำเนินคดีอาญาในศาลทหาร. กรุงเทพฯ: บพิชการพิมพ์.
- ประธาน วัฒนวานิชย์. (2546). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาชญาวิทยา. กรุงเทพฯ: ประกายพริ้ง.
- วิลเลียม เอช แมคเนลล์. (2519). ประวัติศาสตร์โลก. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิชา มหาคุณ. (2523). การใช้เหตุผลทางกฎหมาย (พิมพ์ครั้งที่ 2 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม). กรุงเทพฯ: รุ่งธรรม.
- วุฒิสาสตร์เนติญาณ พระ. (2478). วิธีพิจารณาความอาญา. พระนคร: อักษรนิติ.
- สง่า สีนะสมิตร. (2517). กฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สัญญา ธรรมศักดิ์และประภาศน์ อวยชัย. (2522). คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: แสงทองการพิมพ์.
- สภาพนายความ. (). คู่มือประชาชนในการรับความช่วยเหลือจากรัฐ องค์การอิสระและเอกชน. หน้า 3.
- สุจริต ถาวรสุข. (2513). ทนายความพิสดาร. กรุงเทพฯ: ไทยสัมพันธ์.
- หยุด แสงอุทัย. (2495). คำอธิบายกฎหมายศาลเด็ก. กรุงเทพฯ: ประชานิติ.

หยุด แสงอุทัย. (2520). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อนุวัติ ใจสมุทร. (2524). **คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ว่าด้วยหลักทั่วไปตลอดถึงการไต่สวนมูลฟ้อง** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: พี่น้องการพิมพ์.

อุทิศ วีรวัฒน์. (2520). **ระบบอัยการสากล**. กรุงเทพฯ: สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด.

บทความ

กุลพล พลวัน. (2518). “วันสิทธิมนุษยชน.” **บทบัณฑิตย**, เล่ม 32, ตอนที่ 4. หน้า 6.

_____. (2523). “เชื่อมการวะและสัมภาษณ์พระยามานวราชเสวี.” **วารสารอัยการ**, ปีที่ 3, ฉบับที่ 25. หน้า 15-17.

_____. (2526, กุมภาพันธ์). “บทบาทของพนักงานอัยการในการเป็นโจทก์.” **วารสารอัยการ**, ปีที่ 6, ฉบับที่ 57. หน้า 18-19.

_____. (2528, มกราคม). “บทบาทของอัยการในการดำเนินคดีอาญา.” **วารสารอัยการ**, ปีที่ 8, ฉบับที่ 85. หน้า 41.

โกเมน ภัทรภิรมย์. (2514). “การฟ้องคดีอาญาในประเทศฝรั่งเศส.” **อัยการนิเทศ**, ฉบับที่ 32. หน้า 172-173.

_____. (2533). “อัยการฝรั่งเศส.” ใน **อัยการกับการสอบสวนคดีอาญา รวมบทความเกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญานานาชาติ**. กรุงเทพฯ: ศูนย์บริการเอกสารและวิชาการกรมอัยการ. หน้า 29.

คณิต ฅ นคร. (2525, กันยายน). “ปัญหาการใช้ดุลพินิจของอัยการ” **วารสารอัยการ**, ปีที่ 12. หน้า 41

_____. (2528, กันยายน). “วิธีพิจารณาความอาญาไทย หลักกฎหมายกับทางปฏิบัติที่ไม่ตรงกัน.” **วารสารนิติศาสตร์**, ปีที่ 15, ฉบับที่ 3. หน้า 2-7.

_____. (2529). “ฐานะของผู้ถูกกล่าวหาในคดีอาญา.” **บทบัณฑิตย**, เล่มที่ 42, ตอน 2. หน้า 10 – 20.

_____. (2540). “ปัญหาการใช้ดุลพินิจของอัยการ.” ใน **รวมบทความด้านวิชาการของศาสตราจารย์ ดร. คณิต ฅ นคร อัยการสูงสุด**. หน้า 31-32

ชวลิต โสภณวัต. (2524) “กฎหมายลักษณะพยานของไทยเป็นกฎหมายในระบบกล่าวหาจริงหรือ.” **อัยการนิเทศ**, ปีที่ 28, ฉบับที่ 6. หน้า 36.

- ณรงค์ ใจหาญ และคณะผู้วิจัย. (2540). “เรื่องสิทธิผู้ต้องหา จำเลย และผู้ต้องโทษในคดีอาญา.”
รายงานการศึกษาวิจัยฉบับสมบูรณ์ เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
 สำนักนายกรัฐมนตรี. หน้า 27.
- ทวีศักดิ์ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2533). “งานอัยการของประเทศญี่ปุ่น.” ในอัยการกับการสอบสวน
 คดีอาญา รวบรวมบทความเกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาในนานาอารยประเทศ.
 กรุงเทพฯ: ศูนย์บริการเอกสารและวิชาการกรมอัยการ. หน้า 90.
- ธาดา อังกินันท์. (2534). “รายงานการฝึกอบรมและดูงาน เรื่องการดำเนินคดีอาญา ณ
 ประเทศฝรั่งเศส.” **อัยการนิเทศ, ฉบับที่ 53.** หน้า 485.
- นคร ผกามาศ. (2521, กรกฎาคม) “การฟ้องคดีอาญาแผ่นดิน (แง่คิดจากคำพิพากษาศาลฎีกา)”
วารสารอัยการ, ปีที่ 1. หน้า 17- 23
- ประภาย วณิกเกียรติ. (2498, มกราคม). “การตีความประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
 มาตรา 165.” **ดูลพาห, ปีที่ 2, ฉบับที่ 1.** หน้า 65.
- ปรีชา ส่งสัมพันธ์. (2548). “การไต่สวนมูลฟ้องในคดีอาญา.” **ปริทัศน์กฎหมาย.** หน้า 26-33.
- ปรีชา สุมาวงศ์. (2501, พฤศจิกายน). “ไต่สวนมูลฟ้องและปล่อยชั่วคราวในอเมริกา.” **ดูลพาห,**
ปีที่ 5, ฉบับที่ 11. หน้า 733.
- พงศ์กร จันทระศัพท์ และนารี ดัฒนเสถียร. (2531). “ระบบกระบวนการยุติธรรมทางอาญาญี่ปุ่น
 การสอบสวนและการฟ้องคดี.” **อัยการนิเทศ, ฉบับที่ 50.** หน้า 66.
- วงศ์ วีรพงศ์. (2497). “การไต่สวนมูลฟ้อง.” **ดูลพาห, ปีที่ 1, ฉบับที่ 3.** หน้า 11.
- ศิริ ว. อัสวานนท์. (2499, มิถุนายน). “ศาลโปริสภาของไทย.” **ดูลพาห, ปีที่ 3, ฉบับที่ 6.**
 หน้า 413 – 415.
- สุจินต์ ทิมสุวรรณ. (2525). “ปัญหาบางประการในการสอบสวนคดีอาญา.” **อัยการ, ปีที่ 20,**
ฉบับที่ 5. หน้า 9 – 27.
- สุพิศ ประณีตพลกรัง. (2547, 16 สิงหาคม). “ความยุติธรรม 30 บาท.” **วารสารข่าว**
กฎหมายใหม่, ปีที่ 2, ฉบับที่ 34. หน้า 50.
- หยุด แสงอุทัย. (2512). “ใครควรมีอำนาจสอบสวน.” **วารสารนิติศาสตร์, ปีที่ 3, ฉบับที่ 1.**
 หน้า 40.
- อมร อินทรกำแหง. (2500). “การดำเนินคดีอาญาในสหรัฐอเมริกา.” **อัยการนิเทศ, 19.**
 หน้า 177-178.
- อดุสหาห์ โกมลปาณิก. “ระบบผู้พิพากษาศาลไต่สวนในฝรั่งเศส.” **เอกสารประกอบการสอน**
ปริญญาโท. หน้า 14.

อุดม รัฐอมฤต. (2535). “การฟ้องคดีอาญา” รวมบทความทางวิชาการเนื่องในโอกาสครบรอบ 80 ปี ศาสตราจารย์ไพโรจน์ ชัยนาม (รวบรวมและจัดพิมพ์โดยคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์). หน้า 490.

อัญชัญศิริ บรรณานุกรม และศิลปปะอริญ ชูเวช. (2523, กุมภาพันธ์). “ภาระและหน้าที่ของ Director of Public Prosecution,” (แปลและเรียบเรียงจาก The Office and Duties of the Director of Public Prosecution โดย Theobald Mathew). วารสารอัยการ, 3. หน้า 39-41.

วิทยานิพนธ์

กฤษณา อนุชน. (2534). การไต่สวนมูลฟ้องในคดีราษฎรเป็นโจทก์. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กิตติ บุศยพลากร. (2523). ผู้เสียหายในคดีอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คมสัน กันหาเรียง. (2538). การมีหมายความในคดีอาญา: สิทธิหรือเงื่อนไขในกระบวนการ พิจารณาคดีอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัยวิวัฒน์ หิรัญวัฒน์. (2545). บทบาทพนักงานสอบสวนในการกั้นคดีไม่ให้เข้าสู่กระบวนการ ยุติธรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

เดือนรุ่ง หาญธีระชัยกุล. (2547). ระบบการจัดหาหมายความให้จำเลยในคดีอาญา. วิทยานิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ศิรณันต์ คุริยะสาย. (2550). สิทธิของจำเลยในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ทัศนีย์ แก้วพิลา. (2527). สิทธิการมีหมายในคดีอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปัญญาพัฒน์ บัวพวงชน. (2547). บทบาทของที่ปรึกษากฎหมายในคดีอาญาในการเสนอความ จริงต่อศาลเยาวชนและครอบครัว. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชา นิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- รจิต แสงสุก. (2529). **มาตรการกีดกันรองมูลค่าก่อนการพิจารณาของศาล.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เลิศลักษณ์ ลาภหลาย. (2547). **ปัญหาและแนวทางของรัฐในการจัดหาทนายความแก่ผู้ต้องหาและจำเลยในคดีอาญา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลิขิต สมนวนตาด. (2548). **การมีส่วนร่วมของทนายความในชั้นสอบสวนเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องหา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วีระศักดิ์ ทัพทวา. (2548). **การจัดทนายความให้แก่ผู้ต้องหาในคดีอาญาโดยรัฐ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมชาย วิมลสุข. (2549) **บทบาทของศาลชั้นต้นในการค้นหาความจริง.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุนีย์ มัลลิกมาลัย. (2519). **สิทธิของผู้ต้องหาในคดีอาญาในระหว่างการสืบสวนสอบสวน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรเศรษฐ์ หน้างาม. (2549). **นิติวิธีกับการวินิจฉัยความผิดอาญาของไทย.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุชาติ สีแดง. (2545). **สิทธิของผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาในการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ ด้วยการจัดหาทนายความ ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สัตยา อรุณธารี. (2520). **อำนาจของพนักงานอัยการเกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสียงชัย สุมิตรวสันต์. (2537). **การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องหา ก่อนการประทับฟ้องโดยองค์การศาล.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรุณี กระจ่างแสง. (2532). **อัยการกับการสอบสวนคดีอาญา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อลงกรณ์ กลิ่นหอม. (2541). **สิทธิในการฟ้องคดีอาญาของเอกชน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- เอกรินทร์ หนูนภักดี. (2543). การก่อกำเนิดของคดีอาญาก่อนการพิจารณาของศาล. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อารยา เกษมทรัพย์. (2537). การฟ้องคดีอาญาของผู้เสียหาย: ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงาน
อัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คู่มือวิทยานิพนธ์

- พุดพิงศ์ วิริยะศิริ. (2549). บทบาทที่พึงประสงค์และมีประสิทธิภาพของทนายความขอแรง.
คู่มือวิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

ภาษาต่างประเทศ

BOOKS

- Abraham S. Goldstein and Leonard Orland. (1974). **Criminal Procedure. Case and Material on the Administration of Criminal Law.** Boston: Little Brown.
- American Jurisprudence. (1981). The Lawyer Co (2 ed.). Vol. 21.
- B. Kerper Hazel. (1979). **Introduction to The Criminal Justice System** (2 ed.). New York: West Press.
- Burnard David. (1979). **The Criminal Court in Action** (2 ed.). London: Butterworths.
- Devlin Patrick. (1960). **The Criminal Prosecution in England.** London: Oxford University.
- John Henry Merryman. (1969). **Civil Law Tradition.** Stanford: Stanford University.
- Karlen Delmar. (1967). **Anglo – American Criminal Justice.** London: Oxford University.
- Kiralfy A. K. R. (1960). **The English legal System** (3 ed.). London: Sweet & Maxwell.
- Kerper Hazel B. (1980). **Introduction to the Criminal Justice System** (2 ed.). Minnesota: West Press.
- Nagel Stuart S. (1972). **The Rights of the Accused in law and action.** Beverly Hill, London: Sage Publications.

Vorenberg , James. (1975). **Criminal Law and Procedure Case and Material**. Minnesota:
West .

ARTICLES

Kitayarak, Kittipong. (1989-1990). "Toward equal justice : The right to counsel in Thailand."

Chulalongkorn Law Review. Vol. 6. p. 102.

Nancy Albert – Goldberg and Marshall J. Hartman. (1983). "The Public Defender in America."

The defense Counsel. p. 69.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

หลักการพื้นฐานว่าด้วยบทบาททนายความขององค์กรสหประชาชาติ
(Basic Principles on the Role Of Lawyer)



Basic Principles on the Role of Lawyers

Adopted by the Eighth United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders, Havana, Cuba, 27 August to 7 September 1990

Whereas in the Charter of the United Nations the peoples of the world affirm, inter alia, their determination to establish conditions under which justice can be maintained, and proclaim as one of their purposes the achievement of international cooperation in promoting and encouraging respect for human rights and fundamental freedoms without distinction as to race, sex, language or religion,

Whereas the *Universal Declaration of Human Rights* enshrines the principles of equality before the law, the presumption of innocence, the right to a fair and public hearing by an independent and impartial tribunal, and all the guarantees necessary for the defence of everyone charged with a penal offence,

Whereas the *International Covenant on Civil and Political Rights* proclaims, in addition, the right to be tried without undue delay and the right to a fair and public hearing by a competent, independent and impartial tribunal established by law,

Whereas the *International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights* recalls the obligation of States under the Charter to promote universal respect for, and observance of, human rights and freedoms,

Whereas the *Body of Principles for the Protection of All Persons under Any Form of Detention or Imprisonment* provides that a detained person shall be entitled to have the assistance of, and to communicate and consult with, legal counsel,

Whereas the *Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners* recommend, in particular, that legal assistance and confidential communication with counsel should be ensured to untried prisoners,

Whereas the *Safe guards guaranteeing protection of those facing the death penalty* reaffirm the right of everyone suspected or charged with a crime for which capital punishment may be imposed to adequate legal assistance at all stages of the proceedings, in accordance with article 14 of the *International Covenant on Civil and Political Rights*,

Whereas the *Declaration of Basic Principles of Justice for Victims of Crime and Abuse of Power* recommends measures to be taken at the international and national levels to improve access to justice and fair treatment, restitution, compensation and assistance for victims of crime,

Whereas adequate protection of the human rights and fundamental freedoms to which all persons are entitled, be they economic, social and cultural, or civil and political, requires that all persons have effective access to legal services provided by an

independent legal profession,

Whereas professional associations of lawyers have a vital role to play in upholding professional standards and ethics, protecting their members from persecution and improper restrictions and infringements, providing legal services to all in need of them, and cooperating with governmental and other institutions in furthering the ends of justice and public interest, The Basic Principles on the Role of Lawyers, set forth below, which have been formulated to assist Member States in their task of promoting and ensuring the proper role of lawyers, should be respected and taken into account by Governments within the framework of their national legislation and practice and should be brought to the attention of lawyers as well as other persons, such as judges, prosecutors, members of the executive and the legislature, and the public in general. These principles shall also apply, as appropriate, to persons who exercise the functions of lawyers without having the formal status of lawyers.

Access to lawyers and legal services

1. All persons are entitled to call upon the assistance of a lawyer of their choice to protect and establish their rights and to defend them in all stages of criminal proceedings.
2. Governments shall ensure that efficient procedures and responsive mechanisms for effective and equal access to lawyers are provided for all persons within their territory and subject to their jurisdiction, without distinction of any kind, such as discrimination based on race, colour, ethnic origin, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth, economic or other status.
3. Governments shall ensure the provision of sufficient funding and other resources for legal services to the poor and, as necessary, to other disadvantaged persons. Professional associations of lawyers shall cooperate in the organization and provision of services, facilities and other resources.
4. Governments and professional associations of lawyers shall promote programmes to inform the public about their rights and duties under the law and the important role of lawyers in protecting their fundamental freedoms. Special attention should be given to assisting the poor and other disadvantaged persons so as to enable them to assert their rights and where necessary call upon the assistance of lawyers.

Special safeguards in criminal justice matters

5. Governments shall ensure that all persons are immediately informed by the competent authority of their right to be assisted by a lawyer of their own choice upon arrest or detention or when charged with a criminal offence.
6. Any such persons who do not have a lawyer shall, in all cases in which the interests of justice so require, be entitled to have a lawyer of experience and competence commensurate with the nature of the offence assigned to them in order to provide effective legal assistance, without payment by them if they lack sufficient means to pay for such services.

7. Governments shall further ensure that all persons arrested or detained, with or without criminal charge, shall have prompt access to a lawyer, and in any case not later than forty-eight hours from the time of arrest or detention.

8. All arrested, detained or imprisoned persons shall be provided with adequate opportunities, time and facilities to be visited by and to communicate and consult with a lawyer, without delay, interception or censorship and in full confidentiality. Such consultations may be within sight, but not within the hearing, of law enforcement officials.

Qualifications and training

9. Governments, professional associations of lawyers and educational institutions shall ensure that lawyers have appropriate education and training and be made aware of the ideals and ethical duties of the lawyer and of human rights and fundamental freedoms recognized by national and international law.

10. Governments, professional associations of lawyers and educational institutions shall ensure that there is no discrimination against a person with respect to entry into or continued practice within the legal profession on the grounds of race, colour, sex, ethnic origin, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth, economic or other status, except that a requirement, that a lawyer must be a national of the country concerned, shall not be considered discriminatory.

11. In countries where there exist groups, communities or regions whose needs for legal services are not met, particularly where such groups have distinct cultures, traditions or languages or have been the victims of past discrimination, Governments, professional associations of lawyers and educational institutions should take special measures to provide opportunities for candidates from these groups to enter the legal profession and should ensure that they receive training appropriate to the needs of their groups.

Duties and responsibilities

12. Lawyers shall at all times maintain the honour and dignity of their profession as essential agents of the administration of justice.

13. The duties of lawyers towards their clients shall include:

(a) Advising clients as to their legal rights and obligations, and as to the working of the legal system in so far as it is relevant to the legal rights and obligations of the clients;

(b) Assisting clients in every appropriate way, and taking legal action to protect their interests;

(c) Assisting clients before courts, tribunals or administrative authorities, where appropriate.

14. Lawyers, in protecting the rights of their clients and in promoting the cause of justice, shall seek to uphold human rights and fundamental freedoms recognized by national and international law and shall at all times act freely and diligently in

accordance with the law and recognized standards and ethics of the legal profession.

15. Lawyers shall always loyally respect the interests of their clients.

Guarantees for the functioning of lawyers

16. Governments shall ensure that lawyers (a) are able to perform all of their professional functions without intimidation, hindrance, harassment or improper interference; (b) are able to travel and to consult with their clients freely both within their own country and abroad; and (c) shall not suffer, or be threatened with, prosecution or administrative, economic or other sanctions for any action taken in accordance with recognized professional duties, standards and ethics.

17. Where the security of lawyers is threatened as a result of discharging their functions, they shall be adequately safeguarded by the authorities.

18. Lawyers shall not be identified with their clients or their clients' causes as a result of discharging their functions.

19. No court or administrative authority before whom the right to counsel is recognized shall refuse to recognize the right of a lawyer to appear before it for his or her client unless that lawyer has been disqualified in accordance with national law and practice and in conformity with these principles.

20. Lawyers shall enjoy civil and penal immunity for relevant statements made in good faith in written or oral pleadings or in their professional appearances before a court, tribunal or other legal or administrative authority.

21. It is the duty of the competent authorities to ensure lawyers access to appropriate information, files and documents in their possession or control in sufficient time to enable lawyers to provide effective legal assistance to their clients. Such access should be provided at the earliest appropriate time.

22. Governments shall recognize and respect that all communications and consultations between lawyers and their clients within their professional relationship are confidential.

Freedom of expression and association

23. Lawyers like other citizens are entitled to freedom of expression, belief, association and assembly. In particular, they shall have the right to take part in public discussion of matters concerning the law, the administration of justice and the promotion and protection of human rights and to join or form local, national or international organizations and attend their meetings, without suffering professional restrictions by reason of their lawful action or their membership in a lawful organization. In exercising these rights, lawyers shall always conduct themselves in accordance with the law and the recognized standards and ethics of the legal profession.

Professional associations of lawyers

24. Lawyers shall be entitled to form and join self-governing professional associations to

represent their interests, promote their continuing education and training and protect their professional integrity. The executive body of the professional associations shall be elected by its members and shall exercise its functions without external interference.

25. Professional associations of lawyers shall cooperate with Governments to ensure that everyone has effective and equal access to legal services and that lawyers are able, without improper interference, to counsel and assist their clients in accordance with the law and recognized professional standards and ethics.

Disciplinary proceedings

26. Codes of professional conduct for lawyers shall be established by the legal profession through its appropriate organs, or by legislation, in accordance with national law and custom and recognized international standards and norms.

27. Charges or complaints made against lawyers in their professional capacity shall be processed expeditiously and fairly under appropriate procedures. Lawyers shall have the right to a fair hearing, including the right to be assisted by a lawyer of their choice.

28. Disciplinary proceedings against lawyers shall be brought before an impartial disciplinary committee established by the legal profession, before an independent statutory authority, or before a court, and shall be subject to an independent judicial review.

29. All disciplinary proceedings shall be determined in accordance with the code of professional conduct and other recognized standards and ethics of the legal profession and in the light of these principles.

ภาคผนวก ข.

แบบฟอร์มหมายนัดไต่สวนมูลฟ้องคดีอาญาที่ราษฎรเป็นโจทก์

(๑๕ ตี)

หมายนัด

ไต่สวนมูลฟ้อง

สำหรับศาลใช้



คดีหมายเลขดำที่ _____ /๒๕____

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาล _____
 วันที่ _____ เดือน _____ พุทธศักราช ๒๕____
 ความอาญา

ระหว่าง { _____ โจทก์
 _____ จำเลย
 หมายถึง _____ จำเลย

ด้วยโจทก์ได้ยื่นฟ้องกล่าวโทษจำเลยต่อศาลนี้หาว่ากระทำความผิดความอาญา มีข้อความตามสำเนา
 คำฟ้องซึ่งได้ส่งมาให้ทราบพร้อมกับหมายนี้ และศาลมีคำสั่งนัดไต่สวนมูลฟ้อง
 ณ. วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____ เวลา _____ นาฬิกา
 เพราะฉะนั้น จึงแจ้งมาเพื่อทราบ

 ผู้พิพากษา

ศาล _____
 โทรศัพท์ _____

(พลิก)

ใบรับหมายนัดไต่สวนมูลฟ้อง

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

ข้าพเจ้า _____ ได้รับหมายนัดไต่สวนมูลฟ้องของศาล _____

ในคดีระหว่าง _____ โจทก์

_____ จำเลย ซึ่งนัดไต่สวนมูลฟ้อง

ในวันที _____ เดือน _____ พ.ศ. _____ เวลา _____ นาฬิกาไว้แล้ว

ผู้รับหมายอยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____
ถนน _____ ตรอก/ซอย _____
ใกล้เคียง _____ ตำบล/แขวง _____
อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ โทรศัพท์ _____

คำเตือน

จำเลยจะไปฟังการไต่สวนมูลฟ้อง โดยตั้งทนายให้ชักค้ำพยานโจทก์ด้วยหรือไม่ก็ได้ หรือจำเลยจะไม่ไป แต่ตั้งทนายไปชักค้ำพยานโจทก์ก็ได้



